

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
30. září Léta Páně 2018

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E

10

ŘÍJEN

K Ů Ň B R O N Z O V Ý

kůň Václavův se včera v noci trás. Nesmrtelná báseň Františka Halase nás provází dějinami, v těchto dnech osmičkového roku snad ještě naléhavěji než jindy. Svatý Václav je částí národa ctěn jako patron české země, jiní mu vyčítají jeho mírumilovnost, nebo možná dokonce pokoru. My, křesťané 21. století, raději o pokoře jako ctnosti nemluvíme vůbec. Není však problém v tom, že jsme Ježíše nepochopili, když považujeme za ctnost tvrdit, že za nic nestojíme, že „Ty jsi med, já jed“, jak stojí v jedné jinak pěkné

kostelní písni? Ježíš nás totiž podle Lukášova evangelia učí zcela jiné pokoře: Když učiníte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: „Jsme jenom služebníci, učinili jsme to, co jsme byli povinni učinit“ (Lk 17,10). Tím nás Ježíš nepo-
nižuje, nýbrž osvobozuje od toho, abychom si za své činy nárokovali slávu, vděk svých bližních, nebo dokonce protislužby Bohu. A právě takovou pokorou je svatý náš patron, který nás zve k následování ve službě Bohu a lidem. Myslete na chorál, malověrní, myslete na chorál! *MiM*

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Farní charita

Skupinová rehabilitační cvičení pro seniory a nejen pro ně, i podle individuálních potřeb, začala úspěšně. Konají se každou středu od 17.00 hod. v sále kostela sv. Václava. Cvičení vede zkušená fyzioterapeutka Jiřinka a všichni jsme srdečně zváni.

Pro bližní bez domovů a finančně velmi znevýhodněné opět plánujeme od 4. do 18. listopadu sbírku potřebných věcí do košů v kostele sv. Václava.

Za fachu Hanka
vrsovice@praha.charita.cz

721 444 323
 č. účtu: 3400038319/0800

Pastorační rada 18. 9. 2018

V úterý 18. září se uskutečnilo setkání členů pastorační rady, které bylo věnováno provozním záležitostem farnosti. Pastorační asistent Martin hodnotil akci Zažít město jinak, která proběhla v sobotu 15. září. Dále jsme řešili detaily akcí, které nás čekají koncem září. Jedná se o výročí posvěcení kostelů sv. Václava i sv. Mikuláše, svatováclavský průvod po Vršovcích a oslavu svátku sv. Václava.

Na základě kladných ohlasů bylo rozhodnuto, že farní kafe se bude pořádat i nadále, a to střídavě po nedělních bohoslužbách v 8.30 a 10.30 hod. Dokud počasí dovolí, bude venku před kostelem sv. Václava, pak se přesune do sálu tohoto kostela. První prázdninové

farní kafe se uskuteční v neděli 7. října po mši svaté v 10.30 hod. Další neděli, 14. října, se bude konat po obou bohoslužbách tzv. Manželský koláč a od následující neděle bude opět farní kafe. Chceme požádat o pomoc dobrovolníky, kteří se zapojí do organizace a následného úklidu. Bude vytvořena tabulka, kam je možno se na jednotlivé neděle zapisovat. Osvědčilo se, když konkrétní farní kafe připravovala skupinka několika osob, ideálně čtyř.

Jako v loňském roce budou při bohoslužbách 2. listopadu čtena jména zemřelých, za které se budeme modlit. Na připravené lístečky můžete od 14. října psát jména zemřelých, která budou při bohoslužbách 2. listopadu čtena. Prosíme o napsání jmen čitelně, nejlépe tiskacími písmeny.

V adventě proběhne v naší farnosti duchovní obnova, a to podle osvědčeného modelu - v pátek 7. prosince bude pro ženy a následující pátek, 14. prosince, pro muže. Obě povede P. Stanislav Příbyl, generální sekretář ČBK. Duchovní obnova začne v 18 hod. mší svatou v kostele sv. Václava a pak bude následovat přednáška v sále kostela.

Jiřinka Haaszová nás informovala o tom, co ekonomická rada řešila na svém setkání. Byli jsme seznámeni s výdaji, které nás čekají do konce letošního roku (spoluúčast na havárii a opravách střechy kostela sv. Václava, odvod do svépomocného a mzdového fondu AP). V kostele sv. Václava experti z ČVUT prováděli průzkum ohledně zatékání a proběhne prohlídka kanalizace kame-

rou. Máme závazné stanovisko památkářů k lavicím kostela sv. Václava a do konce října musí být rozhodnuto, kdy budou realizovány opravy. V kostele sv. Mikuláše bylo vyměněno trafo za silnější a je potřeba provést udržovací práce

u dveří na věž a zárubní. Ekonomická rada schválila realizaci ozvučení kostela sv. Mikuláše, na které máme přislíbený finanční dar.

Příští setkání pastorační rady proběhne v úterý 16. října. *LH*

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Byli jsme v Dolomitech

zájezd našich farníků do domu Velehrad

První červencový týden letošních prázdnin mnozí z naší farnosti opět strávili v církevním domě Velehrad ve sv. Martinu in Gsies - v údolí na okraji Dolomit (městeček jménem sv. Martin je v Itálii více...). Dolomity jsou neopakovatelné, takže kdo jednou tyto velehory navštívil, rád se tam vrací. Tamní P. Antonín nás jako vždy srdečně uvítal a denně pro početnou skupinu našich „ranních ptáčat“ sloužil mši svatou v kapli domu, pak i spolu s naším duchovním doprovodem P. Christiánem (po jeho pozdějším příjezdu).

Počasí nám přálo, a tak jsme si užívali každodenních turistických výletů (dle možností účastníků), též i pro feratisty byla příležitost k výstupům (horolezecké sety jsou v domě k zapůjčení). Novinkou byla Cesta sv. Františka - lesem podél úžasných vodopádů, se zastaveními dle písně o chvále stvoření, s divokou vodou nahoře a s kaplí na konci cesty, kde na nás už čekal náš autobus.

A v neposlední řadě - naše výborná kuchařka Blanka, tentokrát s pomocníkem Jardou, jako vždy zajistili spokojenost našich žaludků - i s desíti

(!!) strážníky navíc (od P. Antonína). A nakonec P. Christián (jakožto i vynikající varhaník) spolu se svým bratrem Mirkem (profesionálním varhaníkem) obohatili náš zájezd nádherným koncertem v tamním nedalekém kostele, včetně krásného průvodního slova.

A za krásnou atmosféru celého týdne vřelé díky všem zúčastněným! A těšíme se zase na nějaké to „příští“ společné putování. *Olga Polanská*

Putování po francouzských katedrálách

16.-25. 8. 2018

Po dvouletém plánování a odkládání jsme se dočkali a po mši svaté u sv. Václava jsme vyrazili. Poutí to byla sice krátká, ale o to více nabitá dojmy a zážitky. Protože s námi jela kunsthistorička Zdenička, dozvěděli jsme se spoustu novinek (alespoň pro mne to novinky byly) z architektury - možná si už budu pamatovat, co to je vlastně katedrála, transept, archivolta, krab, i to, že vimperk je nejen město na Šumavě. Všechny navštívené katedrály (a že jich

bylo dost) byly krásné, spousta z nich je zařazena do seznamu UNESCO. Architektura francouzských katedrál je pro nás trochu nezvyklá, většinou mi kostely připadaly jako nedostavěné - většina z nich má věže bez „špiček“. Podle informací, které jsme se dozvěděli, byly skoro všechny katedrály postaveny na místě románských kostelů, které většinou v 11. století vyhořely. Takže vlastně za současné katedrály vděčíme požárům. Byli jsme také svědky toho, jak snaha o co největší, nejvyšší a nejkrásnější kostel skončila po dvou zříceních fiaskem a nedostavěnou katedrálou (Beauvais). Také jsem si myslela, že ničení kostelů a klášterů v minulosti byla trochu naše specialita. Ale přesvědčili jsme se o tom, že v 18. století ve Francii v době Francouzské revoluce zaniklo nebo bylo přinejmenším velmi poničeno množství kostelů a církevních staveb - zmizela spousta soch, mnoho jich bylo poškozeno, byla otlučena výzdoba. Hodně kostelů prochází nyní náročnými opravami.

Musím se přiznat, že po zhlédnutí asi páté katedrály jsem to vzdala a ne snažila jsem se zapamatovat detaily, ale jen jsem vnímala tu krásu. Ve většině katedrál byly nádherné vitráže, krásné sochy, viděli jsme v Chartres „Závoj Panny Marie“, navštívili jsme Lisieux a Karmel, kde žila a zemřela sv. Terezie od Ježíše, byli jsme v Orleans (sv. Jana z Arku), Remeši, kde je katedrála, ve které probíhaly korunovace francouzských králů, viděli jsme i staré opatství Fontaney, prošli jsme se i krásným starým přístavním městem Saint Malo... Bylo toho hodně.

Jedním z největších zážitků pro mě

byla návštěva Mont Saint Michel. Je to starý klášter s kostelem postavený na skále na ostrově. Postupem času vzniklo kolem kláštera městečko, je postavené v prudkém svahu, plné uzoučkých uliček s obchůdky a restauracemi, s průchody a prudkými schodišti. A na vrcholu stojí krásný kamenný klášter. Aby vše odolalo drsnému povětří, je většina postavena ne z pískovce, ale ze žuly. Stavba je to obdivuhodná. S pevninou je ostrov spojen hrází a částečně mostem. V době přílivu je celý ostrov obklopen mořem.

Měli jsme také možnost navštívit Omaha Beach, jednu z pláží, na kterých se v červnu 1944 vylodili spojenci a kde probíhala bitva o Normandii. Na prostranství nad pláží je postaven pomník a přímo na pláži na písku stojí moderní památník v podobě křídel. Velice působivé místo. Ale asi nejvíc na mě zapůsobila návštěva Amerického vojenského hřbitova Colleville-sur-Mer nad pláží Omaha Beach. Na 70 ha hřbitovní plochy (toto území patří USA) jsou uloženy ostatky amerických vojáků, kteří obětovali svůj život za svobodu během 2. světové války. Stojí zde na deset tisíc zcela pravidelně zasazených bílých kamenných křížů a Davidových hvězd obrácených směrem k Americe. Na křížích jsou uvedena jména a hodnosti padlých. Někde je ale pouze nápis „Known but to God“ - jsou to hroby neznámých vojáků. Neznámých lidem, ale ne Bohu. Když jsme stáli v kruhu při společné modlitbě, většina z nás měla v očích slzy.

Konec celé pouti byl v krásném, čistém městě Štrasburk, městě plném hrázděných domů, květin, cyklistů, ka-

váren... Ale sídlí v něm i Rada Evropy, Evropský parlament či Evropský soud pro lidská práva.

Nejde napsat o všem, co jsme viděli, co nás zaujalo, líbilo se nám, nebo někdy také ne.

Takže nakonec musím poděkovat všem, kdo celou pouť připravili: hlavnímu „pachateli“ a organizátorovi Luděkovi, Olince, která měla na starost korespondenci, finance a ubytování (kromě jiného), Zdence, která nás zasvěcovala do tajů architektury, tlumočnici Katce, Stanisławovi, který denně sloužil mši svatou, nebo alespoň koncelebroval na francouzských bohoslužbách, samozřejmě skvělým řidičům Františkovi a Ondrovi za bezpečnou jízdu, ale i všem ostatním za krásné společenství. *IL*

Setkání po létech (v dubnu 2008)

Po mém minulém „uplakaném“ úvodu se mi ozval Jozef Nagy a nabídl mi, že by se ve Vinici mohli tu a tam objevit starší texty z jeho archivu. Jsem za to velmi vděčný a tady je první z nich.

Martin Peroutka

Naše vršovická farnost prožívala v sobotu 19. dubna 2008 velikou slavnost. Každý náhodný návštěvník kostela svatého Václava ve 13.00 hod. by byl velice překvapen a tázal by se: „Co se to u vás děje, že je tady při slavení eucharistie u oltáře až 13 kněží? Je to snad primice, nebo pohřeb nějakého kněze?“ Nikoli. Byla to realizace velice šťastného nápadu: setkání kněží a jáhnů, kteří v této farnosti působili nebo do této farnosti patřili. Vzhledem k tomu, že již od za-

čátku šedesátých let patříme do této farnosti, a ani předtím z nuselské Jezerky jsme to do Vršovic neměli daleko, byli jsme požádáni napsat pár vzpomínek na kněze, kteří zde v posledních desetiletích působili.

Starší pamětníci si mohou vybavit působení *P. Stanislava Pilíka*, který zde byl farářem od srpna 1925 do dubna 1951.

Vystřídal jej *P. Karel Renz*, působící zde jako administrátor od února 1950 do července 1959. Jako kaplani se u něj vystřídali *P. Jaroslav Novák* (červen 1951 až únor 1955), *P. František Vrátil* (březen 1955 až září 1956), *P. Lubomír Rosenreiter* (říjen 1956 až prosinec 1957), *P. Ludvík Feller* (duben 1957 až září 1957). Řadu těchto kaplanů uzavírá tehdy mladý *P. Jiří Pištěk* (březen 1958 až září 1959), který jako jediný žijící z těchto kněží se zúčastnil našeho setkání.

Velice dobře si pamatujeme na *P. Josefa Vajdiše*. Působil zde jako administrátor od září 1959 do března 1968. To je období, kdy nám postupně přibývaly děti a považovali jsme za samozřejmé brát je s sebou na mši svatou. Ukazovalo se jako těžko zvládnutelné brát je na dlouhá a ne zcela přehledná kázání Msgr. Tylínka u sv. Václava v Nuslích. S kázeňskými problémy bývala spojena i jejich účast na mši *P. Jiřího Reinberga* u sv. Havla. Tak jsme objevili možnost jít občas do Vršovic. *P. Vajdiš* mívával na druhé mši svaté velice stručná kázání, takže děti dokázaly v relativním klidu absolvovat celou mši. Těmto mším svatým jsme říkali „kardinálské“. V té době jsme totiž četli román Karla Schulze „Kámen a bolest“, v němž se

autor zmiňuje o pokorném knězi Ugovi, který v Římě usebraně slouží mši svatou uprostřed těch roztěkaných dvacetiminutových mší různých kardinálů. Ta analogie byla v krátkosti, nikoli v roztěkanosti!!!

Po P. Vajdišovi nastoupil *P. Jiří Hájek*, který předtím pracoval jako sekretář pana biskupa Františka Tomáška. Ve funkci sekretáře jej vystřídal P. ing. Josef Mixa. V naší farnosti působil P. Jiří od března 1968 do srpna 1985. Náš vztah k němu byl do značné míry ovlivněn skutečností, že Jirka byl spolužákem mé ženy Jarmily na michelském gymnáziu v Ohradní ulici. Na Jirku máme pochopitelně spoustu vzpomínek. Je veliký milovník hudby a velice pečoval o chrámovou hudbu. Vzpomínáme, jak na nás mocně působilo zakončení adventních mší jeho sólovým zpěvem chorálu „Rosu nám dejte, nebesa“. Jeho kázání, pronášená z kazatelny, byla velice emotivní. Říkali jsme mu „náš Savonarola“ (opět Karel Schulz). Později míval dokonce i druhá kázání, a to po mši svaté před požehnáním. V nich svoji emotivnost někdy poněkud přeháněl. Vybavuji si například situace, kdy v rámci liturgické reformy se přecházelo od přijímání eucharistie v kleče u mřížky k přijímání ve stoje. Učili jsme se přicházet dopředu v dvojstupu a odcházet do stran (pravý zástup doprava, levý doleva). Vypadá to samozřejmě, ale zpočátku to tak samozřejmé nebylo. Zejména starší lidé to pletli, motali se tam, zakopávali. Jirku, který si potrpěl na liturgickou kázeň, to značně rozčilovalo a ve svých druhých kázáních to – často bez zábran – dával najevo. Ale přes všechny tyto drobnosti

bylo působení P. Jiřího zde pozeňnané a jsme mu za mnoho vděční.

Za dobu působení P. Jiřího Hájka se zde vystřídalo několik kaplanů. Byl to nejdříve *P. Josef Štastný*, který zde působil z nich nejdéle, a to od června 1968 do března 1974. Dnes je v Kněžském domově ve Staré Boleslavi. Po něm nastoupil jako kaplan v dubnu 1974 *P. Jaroslav Zrzavý*, který zde působil až do srpna 1976. Současně s ním jako výpomocný duchovní zde vypomáhal *P. Vilém Virgl* (duben 1972 až červenec 1976). Nejvíce se však do našich vzpomínek zapsal *P. ThDr. Stanislav Novák*, náš „Standa“. Byl to náš rádce již v době, kdy působil ve Strašnicích, v padesátých letech, tedy v době našich studentských let, a stál také u počátků našeho manželství. Ve Vršovicích působil v letech 1976 až 1979. Pro mnohé z nás rodičů jsou nezapomenutelná jeho kázání na nedělní mši svaté v 10.00 hod. Těch moudrých rad, které jsme od něho dostali pro výchovu svých dětí i sebe! Ještě stále máme před očima jeho postavy malého Jendy s maminkou a občas i tatínkem, na nichž velice názorně a poutavě ilustroval své neopakovatelné úvahy o životě křesťanské rodiny. Ještě dnes mnozí návštěvníci těchto bohoslužeb uchovávají desítky magnetofonových pásek se záznamy jeho kázání. Zpočátku jezdil z Klánovic do Vršovic pomocí městské dopravy, později jsme jej vozili alespoň po mši svaté domů. I na ty chvíle strávené s ním v autě vzpomínáme velice rádi. Udržovali jsme s ním kontakt až do jeho smrti.

Po odchodu P. Jiřího Hájka se stal administrátorem naší farnosti *P. Michael Slavík*. Nastoupil v září 1985. Dosud

ho vidím, jak jsem jej poprvé zahlédl po svém návratu z prázdninového pobytu na chatě. Byl to takový selský cvalík, od kterého se zdánlivě nedalo mnoho očekávat. Ale všechny odhady se ukázaly jako liché. Jednou z prvních velikých akcí, která značně ovlivnila život farnosti, bylo zavedení biblických hodin. Začali jsme probírat Markovo evangelium a Michaelovo vedení vnášelo do těchto hodin život. Biblických hodin se účastnila značná část farníků. Vzpomínám si, že kaple kostela sv. Václava byla vždy plně obsazena.

Někdy na podzim roku 1987 začala ve farnosti příprava na přijetí svátosti biřmování. Příprava se konala formou semináře obnovy ve svatém Duchu pomocí textů prof. Heriberta Mühlena. Účastnilo se ho asi 30 převážně mladých lidí. Seminář trval 14 týdnů a končil na Svatodušní svátky roku 1988 biřmováním. Činnost semináře pak pokračovala modlitebními setkáními. Na podzim roku 1988 byl zahájen druhý seminář za účasti asi 60 lidí. V jeho rámci se opět konala příprava na přijetí svátosti biřmování. Tu uděloval opět o svatodušní neděli v kostele sv. Václava pan biskup Jan Lebeda. Na tento seminář pak navazoval ve školním roce 1989/90 první kurs evangelizace. Tohoto kursu se zúčastnilo asi 50 lidí z řad bývalých absolventů seminářů obnovy.

Zájem o seminář obnovy narůstal ve všech věkových kategoriích. Připravoval se proto třetí seminář. Za základ byly nyní zvoleny Sieversovy texty. Začali jsme přípravu na seminář modlitebními setkáními. Počet účastníků se brzo ustálil asi na 90. Seminární tým tvořilo již asi 14 relativně zkušených dřívějších

absolventů některého z předchozích seminářů. Značná část účastníků přijala o Svatodušních svátcích roku 1990 svátost biřmování z rukou pana biskupa Františka Radkovského. Na seminář pak ve školním roce 1990/91 navazoval druhý kurs evangelizace. Paralelně s tímto kursem běžel další seminář obnovy, kterého se zúčastnilo asi 140 lidí. Svátost biřmování uděloval pan biskup František V. Lobkowicz.

Ve školním roce 1990/91 byla první prováděna výuka náboženství ve větším rozsahu, tak, jak to bylo umožněno po pádu komunistického režimu novými předpisy a novými možnostmi. V té době organizovalo arcibiskupství katechetický kurs, kterého se zúčastnily i Jarka Nagyová a Anička Cahová, absolventky našeho semináře obnovy. Ty pak, jako držitelky kanonické mise, byly pověřeny organizací výuky náboženství ve farnosti. Vytvořily tým, který na většině základních škol v rajonu farnosti konal setkání se žáky a zval je k návštěvám hodin náboženství. Přihlásilo se asi 200 zájemců. V prvních letech byla skutečně účast na výuce náboženství poměrně vysoká, s časem však zájem klesal, až se ustálil na stávajících počtech.

V této době zahájila rovněž svoji činnost farní charita, která po řadu let vykonávala bohatou činnost.

Koncem srpna 1992 ukončil P. Michael Slavík své působení v naší farnosti a byl pověřen funkcí spirituála v kněžském semináři, který se v té době přestěhoval z Litoměřic do Prahy. Nyní již po řadu let působí ve funkci generálního vikáře pražské arcidiecéze.

Ve farnosti od začátku září 1992 nastoupil jako administrátor *P. Vladimír*

Mikulica se svojí komunitou. Zpočátku se zdálo, že život farnosti bude pokračovat v aktivitách zahájených v předchozím období. Skutečně, řada aktivit pokračovala, mnohdy ještě na hlubší duchovní i organizační úrovni. Pokračovaly biblické hodiny. Konal se ještě jeden seminář obnovy v Duchu svatém, jehož se účastnilo asi 40 lidí. Parta mladých lidí, kterou Vladimír s sebou přivedl, pracovala velice obětavě na všech frontách: s dětmi, s mládeží, se starými a nemocnými, s vozíčkáři, v rámci farní charity, při výuce náboženství, při organizování farních obnov, farních výletů a v mnoha dalších směrech. Vzpomínáme na ně s velikou vděčností.

Bylo zde však něco, co vyvolávalo obavy. Farnost se pomalu měnila v jakousi „řeholní komunitu“, kde farář je téměř absolutním vládcem a veškerá činnost je organizačně podřízena prostřednictvím jeho nejbližších pomocníků jemu. Postupně jsme na každou i sebemenší iniciativu z řad farníků slyšeli stereotypně: „Až co řekne Otec Vladimír.“ Je pochopitelné, že za těchto podmínek farnost opustili ministranti včetně kostelníka, varhaník i chrámový sbor a řada dalších, kteří dříve ve farnosti vykonávali různé služby. Veškeré služby vykonávali s velikou ochotou a velice kvalitně mladí lidé z jeho komunity. Na upozornění, co si počne farnost bez zajištění jakýchkoli služeb, až bude Vladimír přeložen jinam, se nám nedostávalo odpovědi. Přes všechny tyto výhrady převážná většina farníků vzpomíná na působení Vladimíra a jeho komunity v naší farnosti jako na požehnané období, naplněné mnoha krásnými aktivitami. Celá řada těchto aktivit nám od té doby chybí. Je to pochopitelné,

chybí zde ona obětavá, nadšená parta mladých lidí, oddaných službě Bohu a bližním.

V roce 1998 se ve farnosti začalo mluvit o tom, že s Vladimírovou komunitou není vše v pořádku. Došlo k několika setkáním a jednáním s panem biskupem Jaroslavem Škarvadou, a to jak zástupců farní rady, tak i individuálně. Sám jsem se několika takových jednání účastnil. Hledalo se řešení. K celému problému farnosti Vršovice přistupoval jak pan biskup Škarvada, tak i tehdejší vikář P. Vladimír Rudolf velice odpovědně. Ke změně došlo, když řešení celé záležitosti dostal na starost pan biskup Jiří Paďour. Na jednáních působil dojmem, že nemá o skutečné situaci v naší farnosti téměř žádné pravdivé informace. Na jednáních se zástupci farní rady vystupoval značně necitlivě, možná až urážlivě, a ve srovnání s jednáním biskupa Škarvady působil až nekompetentně. To už se ale stejně blížil konec Vladimírova působení ve farnosti.

Mezitím, od začátku června 1998 začal ve farnosti pomáhat jako kaplan vynikající muzikant s velikým citem pro mladé lidi (a vlastně nejen pro mladé), *P. Jaroslav Konečný*. I když tady působil jen málo přes rok, do konce června 1999, vzpomínáme rádi na vše, co pro naši farnost udělal. Nyní působí jako farář ve Zručí nad Sázavou. Kontakty s naší farností však udržuje i nadále. Připomeňme alespoň prázdninové tábory naší mládeže a pobyty v Jitřavě, na kterých spolupracuje.

Vladimír Mikulica ukončil své působení ve farnosti koncem listopadu 1998 a funkcí administrátora byl od začátku prosince pověřen *P. Roland*

Solloch. Polák s neuvěřitelně hezkou češtinou a stejně hezkým vztahem k lidem. Působil tady pouze málo přes rok, do konce roku 1999. Pak přestoupil do starokatolické církve, založil rodinu, kterou jsme mohli vidět a pozdravit na našem sobotním setkání. Byl zde i se svojí paní a třemi krásnými syny. Nyní působí jako farář starokatolické církve ve Varnsdorfu.

Jednou z význačných postav, která velice obětavě působila v naší farnosti v době po pádu komunismu, je dnes již zemřelý jáhen *ing. Jan Příbyl OFM*. Byl celým svým založením prostý, upřímný, hluboce věřící sedlák, a to jak rodem, tak i vzděláním (VŠZ) a svým vědeckým zaměřením. Vysvěcen na jáhna byl ve svých 66 letech na sv. Štěpána r. 1991. Ihned po vysvěcení jej Michael Slavík získal pro naši farnost. Jenda si od první chvíle získal srdce téměř každého, kdo se s ním setkal. Ve farnosti pomáhal vším možným, jak je posláním jáhna. Ale jeho největší přínos pro farnost byl v jeho vydanosti službě druhým, zejména nemocným. V této nenápadné, navenek neviditelné službě trávil podstatnou část svého života. Přinášel nemocným posilu jak v eucharistii, tak v Božím i svém slově. Mnohé nemocné takto provázal až po jejich odchod na věčnost. Ve slavení liturgie a udělování svátostí vypomáhal ve službě postupně třem kněžím: Michaelovi, Vladimírovi i Rolandovi. Už za Vladimíra onemocněl rakovinou a nemoc postupovala tak, že za Rolanda musel svoji službu zde ukončit. Zemřel na svátek sv. Marka 25. 4. 2001 ve věku 76 let.

Začátkem roku 2000 nastoupil jako vršovický farář - první farář ve Vršovických po padesáti letech - *P. Pavel Kuneš*.

Nastupoval do velice složité situace ve farnosti, která v posledních letech před jeho nástupem procházela značnými vnitřními otřesy. Pavel se s touto nepřívou situací vyrovnal velmi dobře. Jeho klidné, uvážlivé jednání, jeho soustavná snaha vést své ovečky k úctě k Bohu a k sobě navzájem i jeho organizační schopnost pořádat různá společná setkání, výlety a zájezdy vedla k tomu, že rozpolcenost uvnitř farnosti zmizela, mnoho ran se zahojilo.

Mnoho lidí ocenilo jeho civilní přístup k výkladu pravd víry i k liturgii, jeho snahu o to, aby k současnému člověku mluvil jeho jazykem. Trpělivě nás učil dívat se na sebe reálně, vidět se tak, jak nás vidí Bůh, mluvit i v modlitbě pravdivě, bez bombastické nadsázky. Neustále zdůrazňoval, že jsme si před Pánem Bohem všichni rovni, že nás má všechny stejně rád, i když se nám leccos nepovede.

P. Pavel při dosažení věku 70 let požádal o uvolnění z funkce a povinností faráře v naší farnosti. Od července 2007 působí jako výpomocný duchovní 4. pražského vikariátu a i nadále se částečně podílí na službě ve vršovické farnosti.

Od začátku července 2007 převzal službu ve farnosti se všemi povinnostmi faráře *P. Stanislav Góra*. I když zde působí zatím jen krátkou dobu, svým radostným a přátelským přístupem k lidem si dokázal naráz získat sympatie snad celé farnosti. S radostí jsme uvítali řadu akcí, které za tu krátkou dobu již proběhly. Jen jako příklad uvedme alespoň dvě skupiny: čtyři duchovní obnovy pro manžele, rozdělené podle délky trvání manželství, a soubor šesti přednášek Katky Lachmanové na téma

Křesťansky žít, spolu se dvěma přednáškami P. Vojtěcha Kodeta Cizí oheň a Boží oheň. Poslední takovou větší akcí bylo setkání kněží, kteří v naší farnosti buď působili nebo bydleli, a kterého se týká toto povídání.

Tolik ke kněžím, kteří zde působili. Z našich rodáků, nebo alespoň vršovických spoluobčanů se setkání zúčastnilo dalších pět kněží a jeden jáhen.

Nejstarším z nich je *P. Stanislav Hošek*, nyní farář v Jílovém u Prahy.

Dominikán, *univ. prof. JUDr. Jiří Rajmund Tretera OP*, se zúčastňoval akcí naší farnosti už za dob hlubokého komunismu, i když v té době byl členem vršovického sboru Českobratrské církve evangelické. Kontakty pokračovaly i po jeho přestoupení do katolické církve a trvají dodnes. Jiří přednáší na Právnické fakultě Karlovy univerzity, je jedním z našich čelných odborníků v oboru církevního práva, vědec evropského, ne-li světového formátu.

Další zdejší rodáci jsou salesiáni *P. Pavel Kadlečík SDB* a *P. ing. Dr. Th.D.*

Alois Křišťan SDB. Pavel Kadlečík působí nyní v Rumburku a Alois Křišťan na Teologické fakultě v Českých Budějovicích. Oba tyto kněze zná mnoho našich farníků z jejich působení s mládeží, zejména na proslulých salesiánských chaloupkách.

Na *P. Františka Převrátla* si řada z nás vzpomíná jako na člena té krásné party mladých lidí, kteří zde tak obětavě pomáhali v devadesátých letech. Nyní je administrátorem v Praze-Petrovicích a současně vykonává službu vězeňského kaplana pankrácké věznice.

Vršovickými rodáky jsou rovněž *P. Pavel Žák*, který nyní působí v Poběžovicích, a *P. Jan Kotas*, který působí jako administrátor v Praze-Kolodějích a ve Slušticích a zároveň přednáší liturgiku na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy.

Setkání se zúčastnil i jáhen *ing. Václav Slavíček*, který nyní vykonává jáhenskou službu na Kladně.

Vršovice, 20. dubna 2008,

Jozef a Jarmila Nagyovi

Kroužek angličtiny pro dospělé

Schází se vždy v pondělí, na faře, od 18.30 do 19.30 hodin. Nejde o vyučování, ale o nabídku zopakovat si a osvěžit své znalosti. Setkání jsou pro ty, kteří se již učili anglicky a nebojí se zkusit mluvit, třeba jednoduchými slovy. Snažíme se říci něco na různá témata, která bývají stanovena předem. Často je tzv. volné téma - každý má možnost připravit si něco, co jej zajímá, co viděl nebo slyšel, nebo co považuje za důležité.

Není nutné, abyste již anglicky umě-

li - naučit se mluvit je možné právě jen mluvením. Účast v kroužku je zdarma; doporučuje se však menší dobrovolný dar podle vlastního uvážení, a to ve prospěch farnosti nebo farní charity.

Členové kroužku tvoří uzavřenou společnost. Naopak, noví zájemci jsou vítáni. Přijďte se, prosíme, nezávazně podívat. Bližší sdělí *Miloslav Müller starší*, telefon domů 272 765 083, mobil 732 744 953. Má e-mailovou adresu: muller.miloslav@centrum.cz.

TÝDENNÍ PROGRAM *pravidelných aktivit*

Po	13.00–14.00	Mariina legie /I. Ditrich/	FAR č. 1
	16.30–17.15	Náboženství pro starší děti z 1. stupně /H. a P. Svobodovi/	SÁL
	18.30–19.30	Angličtina pro dospělé /M. Müller st./	FAR č. 1
	18.30–20.30	Společenství díky, chval, přímluvných modliteb a duchovního vzdělávání /H. Hříbková/	VÁC boční vchod
	19.30–21.00	Farní charita /H. Rechnerová/ - 1. pondělí v měsíci	FAR č.3
Út	16.00–18.00	Úřední hodiny farní kanceláře pro veřejnost /I. Nováková/	FAR kancelář
	15.00–15.45	Náboženství pro nejmladší děti /K. Dubnová/	FAR č. 1 a 2
	16.45–17.45	Biblická hodina /J. Nagy/ - 2. a 4. úterý v měsíci	FAR č. 1
St	10.00–12.00	Setkávání maminek s dětmi /M. Schaeferová/	FAR č. 1 a 2
	16.30–17.30	Náboženství 4.-6. třída /S. Kocourková/	FAR
	16.45–17.45	Náboženství pro nejstarší školáky /M. Peroutka/	FAR č. 1 a 2
	18.30–20.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
Čt	8.45	Setkání při čaji /M. Müller starší/ - 1x měsíčně dle oznámení	FAR č. 1
	9.00–12.00	Úřední hodiny farnosti /I. Nováková, A. Matuszek/	FAR kancelář
	16.00–17.00	Náboženství pro mladší děti z 1. stupně /B. Matochová/	FAR č. 1 a 2
	17.30–18.30	Divadelní kroužek /D. Vacková/	FAR č. 1 a 2
	19.00–22.00	Zkouška kapely Missa /J. Tomsa/	FAR č. 1
	19.00	Modlitba matek /H. Rechnerová/ - liché týdny školního roku	FAR č. 3
Ne	8.00–8.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
	9.00–10.15	Zkouška farní scholy /O. Škoch/	SÁL
	16.30	Představení farního nadnárodního pimprlového divadla - poslední neděle v měsíci v pastoračním roce	FAR č. 1 a 2
	19.00–21.30	Společenství mládeže /K. Jančevová/ - jednou za 14 dní	SÁL

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

farní charita: 3400038319/0800

Kontakty

farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

pastorační asistent Martin Peroutka

tel.: 702 075 417

email: asistent@farnostvrsovice.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

Eucharistie a bohoslužby slova

neděle	8.30	kostel sv. Václava
	10.30	kostel sv. Václava (pro rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše
středa	18.00	kostel sv. Václava
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše
pátek	18.00	kostel sv. Václava
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše

Svátost smíření / duchovní rozhovor

- Vždy půl hodiny před mší svatou u sv. Václava

Farní kancelář pro veřejnost

úterý	16.00–18.00	fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)
čtvrtek	9.00–12.00	

- Službu v kanceláři zajišťuje a finanční záležitosti (hl. dary) vyřizuje Ivona Nováková
email: yvonanovakova@email.cz

KALENDÁŘ na říjen 2018

Mimořádné akce, změny, výjimky

14. 10.	Ne		Manželský koláč (po obou mších)	VÁC
16. 10.	Út	19.00	Setkání pastorační rady	FAR
20. 10.	Pá	17.30	Společná modlitba růžence	VÁC
26.-30. 10.	Pá-Út		Setkání manželů v Jiřetíně pod Jedlovou	
28. 10.	Ne	12.00–18.00	Open house opera – otevřený kostel	VÁC
28. 10.	Ne	16.30	Představení loutkového divadélka na faře	FAR

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vršovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejně, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 28. 10., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 17. 10. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, případně osobně v kostele sv. Václava. Šéfredaktor: Martin Peroutka (Martin). Redakční rada: Artur Matuszek, Simona Kocourková, Jan Růckl (JR), Pavel Švarc (PaS), Alena Králová (AK), Pavel Mikula, Anna Tesařová (@). Příspěvatelé: Lída Hobzová (LH), Hanka Kučerová Rechnerová (Hanka), Ivana Lukášová (IL), Míla Müller (MiM), Miloslav Müller st., Jozef a Jarmila Nagyovi, Olga Polanská. Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Martin Peroutka, výtisky pro nás zkompletovali Polákovci